

Sygn. akt VIII U 1967/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2017 r. w Gliwicach

sprawy R. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania R. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 22 lipca 2016 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIIIU 1967/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 lipca 2016r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu R. B. (B.) prawa do emerytury górniczej na podstawie art.50a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż ubezpieczony na dzień 31 marca 2016r. udowodnił jedynie 21 lat, 6 miesięcy i 23 dni pracy górniczej, wobec wymaganych 25 lat, w tym 21 lat, 2 miesiące i 3 dni pracy górniczej wymienionej w art.50c ust.1 powołanej ustawy.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji sprecyzowanym w piśmie procesowym z dnia 2 stycznia 2017r. domagał się jej zmiany przez przyznanie prawa do emerytury górniczej po uprzednim zaliczeniu do pracy górniczej okresów zatrudnienia w Zakładzie (...) na stanowisku maszynisty wyciągowego pod ziemią od dnia 23 września 2002r. do dnia 31 grudnia 2005r. oraz

w (...) S.A w K. od dnia 15 marca 2007r. do dnia 22 sierpnia 2008r., kiedy pracował jako maszynista wyciągowy na szybach, gdy zdaniem ubezpieczonego są to okresy pracy górniczej o jakich mowa w art.50c ust.1 pkt 7 w/w ustawy.

Ubezpieczony dodał, iż okresy powyższe zostały zaliczone przez organ rentowy (po odjęciu zasiłków chorobowych i urlopu bezpłatnego) decyzją z dnia 29 sierpnia 2008r. jako okresy pracy górniczej.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy wskazał, iż do pracy górniczej faktycznie nie zaliczono okresów pracy:

- od dnia 23 września 2002r. do dnia 25 maja 2003r., od dnia 10 czerwca 2003r.

do dnia 8 maja 2005r., od dnia 20 maja 2005r. do dnia 7 czerwca 2005r. w charakterze maszynisty maszyn wyciągowych pod ziemią w Zakładzie (...) Sp. z o.o. w J. z uwagi na zbyt małą ilość zjazdów pod ziemię, by można było uznać, iż ubezpieczony wykonywał pracę górniczą chociażby w wymiarze 1/2 etatu (okresy od dnia 26 maja 2003r. do dnia 9 czerwca 2003r. oraz od dnia 9 maja 2005r. do dnia 19 maja 2005r. to okresy pobierania zasiłku chorobowego, natomiast okres od dnia 8 czerwca 2005r. do dnia 31 grudnia 2005r. to okres urlopu bezpłatnego),

- od dnia 1 października 2005r. do dnia 31 października 2005r. w charakterze górnika – ślusarza, maszynisty wyciągowego pod ziemią w (...) S.A. w K. z uwagi na zbyt małą ilość zjazdów pod ziemię, by można było uznać, że ubezpieczony wykonywał pracę górniczą w wymiarze chociażby 1/2 etatu.

Jednocześnie organ rentowy dodał, iż ostatecznie uwzględnił ubezpieczonemu staż pracy górniczej w wymiarze 22 lat, 10 miesięcy i 22 dni na dzień 30 czerwca 2016r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony R. B. urodzony w dniu (...), od dnia

23 sierpnia 2008r. pobiera emeryturę przyznaną decyzją z dnia 29 sierpnia 2008r. w związku z wykonywaniem przez ubezpieczonego pracy w warunkach szczególnych z Wykazu B.

Wniosek o przyznanie prawa do emerytury górniczej ubezpieczony złożył w dniu 22 czerwca 2016r.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję, a następnie w związku z przedłożeniem przez ubezpieczonego dodatkowych dokumentów dotyczących wykonywania pracy górniczej, w dniu 10 listopada 2016r. wydał kolejną decyzję, którą ponownie odmówił w/w prawa do emerytury górniczej z przyczyn wskazanych w decyzji zaskarżonej, przy czym organ rentowy uznał, iż ubezpieczony na dzień 30 czerwca 2016r. udowodnił 22 lata, 10 miesięcy i 22 dni pracy górniczej, w tym 22 lata, 4 miesiące i 24 dni pracy górniczej wymienionej w art.50c ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Ubezpieczony w okresie od dnia 23 września 2002r. do dnia 31 grudnia 2005r. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Zakładzie (...) Sp. z o.o. w J. na stanowisku maszynisty maszyn wyciągowych pod ziemią, w tym od dnia 8 czerwca 2005r. do dnia 31 grudnia 2005r. korzystał z urlopu bezpłatnego oraz przebywał na zasiłkach chorobowych w okresach:

od dnia 26 maja 2003r. do dnia 9 czerwca 2003r. i od dnia 9 maja 2005r. do dnia 19 maja 2005r. (świadectwo pracy z dnia 2 stycznia 2006r., akta ZUS).

Z wykazu zjazdów pod ziemię sporządzonego przez pracodawcę wynika, iż ubezpieczony w poszczególnych miesiącach powołanego okresu spornego nie posiadał co najmniej połowy zjazdów pod ziemię w przeliczeniu na miesiąc.

W okresie od dnia 20 czerwca 2005r. do dnia 31 grudnia 2005r. ubezpieczony był zatrudniony w (...) S.A. w K. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku górnika, ślusarza pod ziemią, w tym od dnia 20 grudnia 2005r. do dnia 23 grudnia 2005r. przebywał na zwolnieniu lekarskim (świadectwo pracy z dnia 4 stycznia 2006r., akta ZUS).

Ze sporządzonego przez zakład pracy zaświadczenia z dnia 15 stycznia 2007r.,

w którym wykazano dodatkowo stanowisko ubezpieczonego – maszynista wyciągowy pod ziemią wynika, iż ubezpieczony podczas wskazanego powyżej okresu pracy łącznie przepracował 117 dniówek pod ziemią, w tym w miesiącu październiku 2005r. – 10 takich dniówek, zaś w pozostałych miesiącach posiadał ponad połowę zjazdów pod ziemią (okresy takiej pracy organ zaliczył jako okresy pracy górniczej).

Okresy sporne od dnia 23 września 2002r. do dnia 25 maja 2003r., od dnia 10 czerwca 2003r. do dnia 8 maja 2005r., od dnia 20 maja 2005r. do dnia 7 czerwca 2005r.

(po wyłączeniu zasiłków chorobowych i urlopu bezpłatnego), od dnia 1 października 2005r. do dnia 31 października 2005r. przypadające na powyższe okresy zatrudnienia organ rentowy zaliczył do stażu pracy ubezpieczonego dla potrzeb pobieranej przez niego emerytury przyznanej decyzją z dnia 23 sierpnia 2008r. jako okresy składkowe z przelicznikiem 1,3 (kod.11 na wydrukach stażu pracy), to jest bez zastosowania do nich przeliczników właściwych dla pracy górniczej.

Na rozprawie w dniu(...). ubezpieczony oświadczył, iż nie kwestionuje wykazu dniówek zjazdowych pod ziemią za sporne okresy.

Ubezpieczony także wcześniej starał się o przyznanie prawa do emerytury górniczej. Wówczas decyzją z dnia 18 października 2007r. organ rentowy odmówił prawa do świadczenia na podstawie art.34 i 49 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, gdyż na dzień zgłoszenia wniosku, to jest 1 sierpnia 2007r. ubezpieczony udokumentował jedynie 21 lat i 9 miesięcy pracy górniczej oraz okresów zaliczanych do pracy górniczej zamiast wymaganych 25 lat.

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego jako okoliczności bezsporne, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego R. B. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 55a ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016r., poz. 887) zwanej dalej ustawą, górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- ukończył 55 lat życia,
- ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art.50c ust.1,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Bezspornym było, iż ubezpieczony R. B. ukończył wiek emerytalny 55 lat (w dniu 3 czerwca 2008r.) i nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

W rozpoznawanej sprawie kwestia sporna sprowadzała się do ustalenia, czy ubezpieczony legitymuje się wymaganym 25 - letnim okresem pracy górniczej

i równorzędnej, gdy organ rentowy ostatecznie (w decyzji z dnia 10 listopada 2016r.) zaliczył ubezpieczonemu 22 lata, 10 miesięcy i 22 dni takiej pracy na dzień 30 czerwca 2016r. Konkretnie zaś spór sprowadzał się do ustalenia, czy istnieją podstawy do zaliczenia do pracy górniczej spornych okresów zatrudnienia ubezpieczonego od dnia 23

września 2002r. do dnia 25 maja 2003r., od dnia 10 czerwca 2003r. do dnia 8 maja 2005r., od dnia 20 maja 2005r. do dnia 7 czerwca 2005r. w Zakładzie (...) Sp. z o.o. w J. (po wyłączeniu zasiłków chorobowych i urlopu bezpłatnego) na stanowisku maszynisty maszyn wyciągowych pod ziemią oraz od dnia 1 października 2005r. do dnia 31 października 2005r. w (...) S.A. w K. na stanowisku górnik – ślusarza, maszynisty wyciągowego pod ziemią.

Ubezpieczony domagał się zaliczenia tych okresów do pracy górniczej jako wymienionych w art.50c ust.1 pkt 7 ustawy.

Przepis ten stanowi, iż za pracę górniczą uważa się zatrudnienie na stanowiskach maszynistów wyciągowych na szybach oraz na stanowiskach sygnalistów na nadszypiach szybów w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w pkt 1 i 2.

Tymczasem w okresach spornych ubezpieczony nie był zatrudniony w kopalniach, ani też w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wymienionych w cytowanym przepisie, lecz w przedsiębiorstwach o jakich mowa w art.50 ust.1 pkt 3 ustawy. Zgodnie z tym uregulowaniem prawnym za pracę górniczą uważa się zatrudnienie pod ziemią w przedsiębiorstwach montażowych, przedsiębiorstwach maszyn górniczych, zakładach naprawczych i innych podmiotach wykonujących dla kopalń określonych w pkt 1 podziemne roboty budowlano-montażowe, roboty przy naprawie maszyn i wdrażaniu nowych urządzeń; pracownikom zatrudnionym w tych przedsiębiorstwach, zakładach i innych podmiotach uznaje się za pracę górniczą te miesiące zatrudnienia, w których co najmniej połowę dniówek roboczych przepracowali pod ziemią.

Z literalnego brzmienia tego przepisu jednoznacznie wynika, iż dla zaliczenia do pracy górniczej zatrudnienia wykonywanego w wyszczególnionych w tym przepisie podmiotach koniecznym jest wykazanie, iż co najmniej połowa dniówek roboczych w miesiącu była przepracowana pod ziemią. Takiej zaś wymaganej ilości zjazdów pod ziemię ubezpieczony bezspornie nie posiada, co bezpośrednio wynika z przedłożonych do akt organu rentowego wykazów zjazdów pod ziemię dotyczących okresów spornych, których ubezpieczony nie kwestionował (na rozprawie w dniu 17 marca 2017r. ubezpieczony oświadczył, iż nie kwestionuje wykazu dniówek zjazdowych za sporne okresy).

Niezależnie od tego podkreślić należy, iż w świetle utrwalonego orzecznictwa sądowego również w przypadku pracy o jakiej mowa w art.50c ust.1 pkt 7 ustawy,

a mianowicie między innymi na stanowiskach maszynistów maszyn wyciągowych w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w pkt 1 i 2, która bezsprzecznie jest pracą o charakterze mieszanym, gdy częściowo jest wykonywana pod ziemią a częściowo na powierzchni, dla jej zaliczenia do pracy górniczej niezbędnym jest, aby była ona wykonywana pod ziemią co najmniej przez połowę dniówek roboczych w miesiącu, obliczanych w stosunku do czasu pracy obowiązującego w myśl zasad kodeksu pracy w danym zawodzie (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 2011r. II UK 297/10, z dnia 8 maja 1989r. II URN 34/89).

Skoro brak jest podstaw do zaliczenia spornych okresów zatrudnienia ubezpieczonego do pracy górniczej uznanej przez organ rentowy, to ubezpieczony nie dysponuje wymaganym 25 - letnim okresem takiej pracy i stąd dochodzone świadczenie mu nie przysługuje.

Na marginesie sprawy wypada dodać, iż wbrew temu co twierdzi ubezpieczony, sporne okresy jego pracy nie zostały uwzględnione przy obliczaniu pobieranej przez niego emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych jako okresy pracy górniczej, lecz wyłącznie jako zwykłe okresy składkowe z przelicznikiem 1,3.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako bezzasadne.

(-) SSO Grażyna Łazowska